

Izrael ztratil schopnost zasáhnout íránská jaderná zařízení

- editor007 | 19. dubna 2024

IZRAEL / ÍRÁN: Když počátkem dubna Izrael bezdůvodně bombardoval areál teheránského velvyslanectví v Damašku a zabil několik íránských generálů, mnozí to považovali za spuštění velké války na Blízkém východě.

Vyprovokováním bezprostředního odvetného úderu tak Netanjahu mohl očekávat, že prolomí patovou situaci s USA a vtáhne je do bojů na své straně. Současně bylo pravděpodobně v plánu s pomocí Američanů konečně vyřešit íránský jaderný problém, který trápí Izrael, zničením příslušných zařízení na íránském území. Ve stínu toho by bylo možné "uzavřít" problém s Palestinci z Gazy a vytlačit je z tohoto sektoru. Kdo by si toho na pozadí grandiózní války všiml.

Očekávaná reakce Íránu se však ukázala být po perském způsobu zdobná a mnohvrstevnatá a veškeré důsledky se teprve budou vyhodnocovat. Navzdory zdánlivé bravuře 99 procent sestřelených cílů tak mají izraelští stratégové a generálové o čem přemýšlet. Izraelská armáda (IDF) nejprve tvrdila, že sestřelila všechny nepřátelské cíle, které se přiblížily ke vzdušnému prostoru země, ale pak se objevily četné snímky, na nichž je vidět nejméně deset íránských raket letících nad Knesetem v Jeruzalémě. Naštěstí jejich „přistání“ na těchto cílech plánováno nebylo. Nicméně obrana města byla evidentně proražena.

Je jen otázkou času, kdy bude íránská operace „Splněný slib“ podrobně analyzována, ale skutečnost, že USA a další západní země spěchaly přesvědčit Izrael, aby se nepokoušel odpovědět podobně početnými odpaly na íránské území, hovoří jasně. Washingtonu se prostřednictvím Bidena dokonce podařilo prohlásit, že se nebude podílet na žádném navrhovaném úderu IDF na Írán. A nejde tu jen o jeho prezidentskou kampaň. „Malá vítězná válka“ by mohla pomoci i současnému šéfovi Bílého domu. Žádná taková válka však není na obzoru, pouze velká válka s neznámým výsledkem. Teherán neměl v úmyslu způsobit nepříteli maximální škody; jeho záměrem bylo ukázat své schopnosti, které k tomu má.

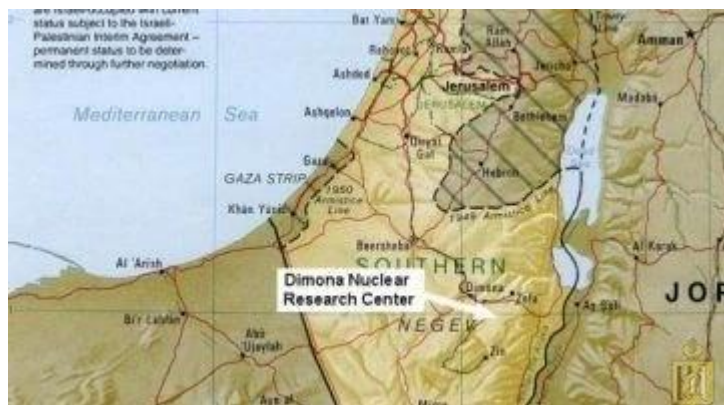
Drtivá většina bezpilotních letounů a raket, které Írán vypustil proti Izraeli z vlastních lokalit a z různých zemí od Iráku po Jemen ve 4 - 5 vlnách, podle různých odhadů 300 až 500 bezpilotních letounů a raket, nenesla bojové části, ale přídavné palivo k překonání tisícikilometrové vzdálenosti a přístroje k fixaci činnosti izraelského systému protivzdušné obrany/IRS. "Rozvinuli" je do mnoha směrů, určili parametry a frekvence, našli okna průniku, jimiž v konečné fázi proniklo 7, podle některých zdrojů 9 - podle jiných hypersonických střel "Fattah-2", které nerušeně zasáhly omezený počet předem určených cílů. Mezi nimi bylo hlavní technické zpravodajské středisko IDF na Golanech a dvě letecké základny v Negevské poušti, Ramon a Nevatim, z nichž byly odpáleny rakety na iránský konzulát v Damašku. Teherán oznámil existenci těchto zbraní teprve koncem loňského roku a nyní je po Rusku druhým na světě, kdo je úspěšně vyzkoušel v reálném boji.

Íránská hypersonická raketa Fattah-2

Přesně den před touto operací zároveň Írán provedl největší kybernetický útok proti Izraeli a dočasně vyřadil z provozu jeho radarový systém a megapoli Tel Aviv, což raději vůbec nekomentuje. Je snadné si představit, jak silný by mohl být íránský úder, kdyby se obě tyto události na sebe nabalily a všechny teheránské létající přístroje byly vybaveny skutečnými hlavicemi. Zatím tak neučinil, také se zřejmě nechce nechat zatáhnout do velké války.

Izraelské vedení by zřejmě mělo být obzvláště znepokojeno tím, že kromě ztráty výsady útoků na dálku proti svému úhlavnímu soupeři v podstatě ztratilo možnost vydírat Írán vyhlídkou na úder na jeho jaderná zařízení.

Umístění izraelského jaderného střediska

Tato situace vznikla zřejmě záměrným íránským úderem na dvě největší letecké základny IDF, Ramon a Nevatim, které se nacházejí v těsné blízkosti hlavního izraelského jaderného centra v Dimoně. Zde byly údajně nejen vyvinuty atomové zbraně země, ale nachází se zde, údajně, i jejich hlavní sklad. Právě z těchto leteckých základen by měly být zbraně v případě nouze odpáleny. Spolu s letectvem a systémy protivzdušné obrany/ochrany jsou hlavními strážci Dimony, nejlépe chráněného místa Izraele. A pokud Írán “dosáhl” na ně, pak může dosáhnout i na ni, což si Izrael donedávna nedokázal ani představit. Skutečnost, že íránské rakety s překvapivou přesností zasahují vzletové a přistávací dráhy, a nikoli technické služby leteckých základen, je zřejmě také záměrná. Vytvořením kráterů ve zvláště pevném a silném betonu určeném pro příjem supertěžkých dopravních letadel a strategických bombardérů ze Spojených států Íránci demonstrovali, že mohou stejně snadno proniknout obranou dimonského reaktoru a možná i uzávěry atomových skladů.

Situaci Izraele zhoršuje skutečnost, že novější íránská jaderná zařízení jsou roztroušena po celé zemi a pohřbena ve skalních útvech. Pro IDF je mnohem obtížnější je zasáhnout, zejména bez podpory Američanů, kteří tuto “poctu” narychlo odmítli, než pro Teherán provést další průlom do jediného bodu v Dimoně. Člověk by musel zcela ztratit hlavu, což bohužel nelze zcela vyloučit, aby se v takové situaci odvážil zaútočit na íránská jaderná zařízení. To stálo za všechny ty další stovky dronů a raket “poslaných do záhuby”. Typický gambit. Šach-mat, koneckonců, pochází z perštiny.

Teherán vlastně z nějakého důvodu triumfuje a tvrdí, že je naprosto spokojen, i když si za své mrtvé generály nevzal ani jeden život, což pro něj není typické. Tím jen zdůrazňuje, že jeho zisk, a ne malý, je v jiných věcech. Kromě průlomu izraelského systému protivzdušné obrany/vzdušných sil je to jeho kontrola v akci a obrovská spotřeba izraelských protiletadlových raket v celkové ceně až 1 miliardy dolarů, což daleko převyšuje cenu hromadně sestřelených bezpilotních letounů.

Íránský ministr zahraničí Hosein Amir-Abdollahian již prohlásil, že nedávné odvetné údery země proti izraelskému režimu mohly být rozsáhlejší. V telefonickém rozhovoru s generálním tajemníkem OSN Antóniem Guterresem mu dokonce udělil jakousi “důtku”, když řekl, že Íránu nezbylo nic

jiného, protože Rada bezpečnosti OSN odmítla odsoudit izraelský útok na iránské velvyslanectví v Damašku.

Vyzval také Izraelce, aby v tomto bodě zastavili řetězovou eskalaci. A jeho zástupce Ali Bagheri Qani pohrozil: *“Tentokrát musí vědět, že nebudou mít 12denní lhůtu. Odpověď, kterou dostanou, se nedá měřit na dny ani hodiny, ale přijde ve vteřinách”*.

II. Ben-Gvir požaduje rozdrčení Íránu

Nyní je na tahu Izrael. Zdá se, že scénář všezápadní války proti Íránu, přes veškerou solidaritu vyjádřenou Izraelcům a slíbenou pomoc, selhává. Vedení rozsáhlých bojových akcí proti Íránu samotnému je rovněž krajně pochybná myšlenka. Vůbec nereagovat ale Netanjahu nemůže.

Pravicový tábor, reprezentovaný politiky, jako je I. Ben-Gvir, zuří a požaduje “drtivý útok” na Írán. Většina analytiků se domnívá, že s největší pravděpodobností se izraelský premiér uchýlí k některým “asymetrickým opatřením” v sekundárních směrech. Bude je však Teherán také tolerovat? Hrozba velké války na Blízkém východě je tedy stále velmi reálná.

AUTOR: Dmitrij Minin

Překlad: St. Hroch/BelobogSk

ZDROJ:

www.fondsk.ru/news/2024/04/17/izrail-poteryal-vozmozhnost-naneseniya-udara-po-yadernym-obektam-irana.html